

Rostislav Iščenko: Pokud ozbrojené síly Ukrajiny zvednou tlapy a Polsko vstoupí do války, Rusko přerozdělí síly

- editor007 | 10. června 2024

RUSKO / UKRAJINA: Úkol zní: zničit Ukrajinu, nikoliv Zelenského.

Rusko se chystá tento problém co nejrychleji vyřešit. Dále bude beztak nutné bojovat se Spojenými státy. Bude to dlouhý proces, není to na rok, ale na roky. Ukrajina může být pravděpodobně vyřízena dříve. O tomto a dalších aspektech speciální operace hovořil v rozhovoru pro server Ukraina.ru publicista agentury Rossija Segodnja Rostislav Iščenko.

Rostislave Vladimiroviči, ruský prezident Vladimir Putin tvrdí, že Západu bude trvat téměř rok, než se zbaví Zelenského. A během této doby bude na Ukrajině snižen věk pro brannou povinnost na 18 let. Co by podle Vás mělo Rusko během tohoto roku stihnout?

- Není vyloučeno, že Zelenskij neskončí i s Ukrajinou dříve. Problémem totiž není zbavit se Zelenského, problémem je zbavit se Ukrajiny. Před Porošenkem to bylo asi o něco lepší než za Zelenského, ale zase ne tak moc. Také se věznilo a zabíjelo, ale méně. Jasně, nestřílelo se na Bělgorod, střílelo se jenom na Doněck.

Až Zelenského někdo nahradí, možná si na něho ještě vzpomeneme. Můžeme totiž zjistit, že nebyl tak špatný, ukáže se, že mohl být horší. Na Ukrajině totiž nikdy není lépe, každý další prezident je horší než ten předchozí. Je to takový stereotyp. Nevím proč, asi proto, že se už na počátku spustil v politice negativní výběr, a důsledkem toho je, že každá další politická reprezentace je horší a horší.

Takže úkolem je zničit Ukrajinu, ne Zelenského. A Rusko se chystá tento problém co nejrychleji vyřešit. Dále bude beztak nutné bojovat se Spojenými státy. Bude to dlouhý proces, není to na rok, ale na roky. Ukrajina může být pravděpodobně vyřízena dříve. Žádné další superúkoly v tomto směru nevidím.

- Vaši odběratelé se ptají, zda nebude v létě mobilizace - jako reakce na údery ve staroruských regionech. Opakovaně jste uvedl, že mobilizace je nepravděpodobná, změnil se nyní váš postoj?

- K tomu by bylo potřebné, aby se vedení zbláznilo. Nebo aby nepřítel stál pod Moskvou. Jedno z toho. Pokud armáda bojuje na frontě úspěšně, postupuje, nestěžuje si na nedostatek doplňování, na rozdíl od ukrajinské armády, pak provádět mobilizaci v podmínkách současné ekonomiky by se rovnalo rozsudku smrti.

A co je nejdůležitější, jak ukazuje situace na současné Ukrajině, masová mobilizace může pouze zdržet postup nepřítel. Masová mobilizace v Sovětském svazu a masová mobilizace v Německu na konci války ukázaly totéž.

Milióny nevytvořených lidí, kteří prostě neměli čas být vycvičeni, šly na frontu a tam umíraly. A stejně jako se nyní naše tanky prodírají mezi ukrajinskými mrtvolami, a proto postupují pomaleji, než by mohly, německé tanky brzdily mrtvolou sovětských vojáků, a proto také postupovaly pomaleji, než by mohly. Nakonec samozřejmě, nám to poskytlo možnost získat čas a vyhrát válku. Jen v roce

1941 jsme však ztratili 2,5 milionu mužů, kteří se ocitli v zajetí. Velkou část těchto mrtvých a zajatých tvořili nedávno odvedení muži, kteří prostě neměli čas na výcvik.

Toho jsme nyní svědky na Ukrajině. Neproškolení lidé začínají umírat rychleji. Počet mrtvých na Ukrajině exponenciálně roste. Pokud i my chceme tento výkon zopakovat, proboha, můžeme to udělat.

Spočítejte si to sami. Těch 300 000, které Rusko povolalo v roce 2022, bylo povoláno během jednoho měsíce, od září do října. Ale na frontě se objevili většinou až v březnu, dubnu, květnu a mnozí později. Ano, byly jednotky, které se tam objevily téměř okamžitě, po měsíci či po dvou. Ale většina z nich se objevila téměř za půl roku, protože byli vycvičeni v týlu, aby byli skutečnou bojovou silou, ne jen osobami, které sem byly nahnány proto, aby svými vlastními těly zakryly trhliny na frontě.

Připusťme, že v červenci zahájí Ukrajina masivní útok na ruský týl. Rusko vyhlásí masovou mobilizaci a do srpna ji provede. A do března příštího roku vycvičí brance. Po celou tu dobu bude Ukrajina zasahovat ruský týl. Ruská armáda bude současně postupovat. Přitom už teď mluvíme o tom, že fronta na Ukrajině se může kdykoli zhroutit. Na konci minulého roku jsem o tom mluvil jen já, a teď o tom mluví západní experti, kteří sympatizují s Ukrajinou.

Můžeme o tom donekonečna diskutovat, ale fronta se hroutit bude. Může se to stát za měsíc, za dva, za tři. V pořádku, vytáhneme lidi od jejich práce. Tři sta, čtyři sta, pět set tisíc, podle toho, kolik jich bude skutečně povoláno.

Odvezeme je na šest měsíců do vojenských táborů, aby trénovali se zbraněmi. V té době už bude Ukrajina poražena. A co dál? Řekneme jim, děkujeme, běžte domů. Jaký by to mělo smysl?

Připusťme, že by se fronta rozšířila, začalo by se bojovat s pobaltskými státy, s Polskem, nebo s někým jiným, kdo by chtěl také podpořit Ukrajinu. V tom případě bychom měli pozorně sledovat, jak by se události vyvíjely dál. Na frontě vidíme americké, německé, švédské a francouzské jednotky.

Nyní přišel další strašák z deníku The Telegraph, že Američané chtějí přesunout do Evropy tři sta tisíc svých vojáků. Tři sta tisíc - no, to je hotová válka. Avšak vydržovat tři sta tisíc vojáků jen tak pro nic za nic, to je finančně velmi náročné, nejsme v sedmdesátých letech. Přesunout je do Evropy jen proto, aby vedli válku. Chce to klid, vyhlašují to každého půl roku.

Ukrajina je vyčerpaná, už klesá na kolena a půjde ke dnu. To znamená, že síly, které byly nasazeny na Ukrajině, lze přesunout jinam. Mohou být přesměrovány do Polska, pobaltských států, kamkoliv. Budou tam technicky lépe vybaveny, ale co do počtu jich bude méně, protože je velmi nepravděpodobné, že by se Poláci rozhodli umírat za Spojené státy a povolali by každého, koho odchytí na ulici.

- Nejdříve však vrátí zpět všechny Ukrajince.

- Pokud to udělají, musí je nejdříve pochytnat. Poláci vždy bojovali rádi a uměli bojovat, ale jen do určité míry. To znamená, že když bylo jasné, že válka je prohraná, tak to zařídili, a neumírali houfně dál.

Takže - zatím nevidím k mobilizaci důvod. To, že přiletělo o 10 raket víc? Kvůli tomu budeme mobilizovat? A co dál? Lidé budou stát se sítěmi a lovit do nich ukrajinské rakety?

Někteří lidé navrhuje mobilizovat 10 milionů, což prý dramaticky urychlí postup vojsk. Ukrajinci se pokusili mobilizovat a urychlit postup vojsk. Všichni tito mobilizovaní muži odpočívají v pokoji před opevněními na jihu. Jestli si někdo myslí, že naši vojáci nejsou ze stejného masa a kostí a nejsou

zabíjení stejným způsobem, tak věřte, že jsou.

Pokud budou hromadně hnáni proti nepřátelským opevněním, aby je prorazili, a dále se probíjeli po ukrajinských stepích, budou zabíjení stejným způsobem. Problém je v tom, že způsob vedení války se jednoduše změnil. Jestliže dříve bylo možné ukrýt početné síly v křovinách a dubinách, aby potom náhle vyskočily, prorazily frontu a dále se prodíraly po cestách v pochodových kolonách stovky kilometrů hluboko do obrany nepřítele, tak to už dnes neplatí. Pokud nyní prolomíte frontu, zformujete se do kolony a odjíždíte, potom vás za pět kilometrů dostihnou nepřátelské drony, vaše kolona je v mžiku v plamenech a polovina vojáků je mrtvá.

Proto se stále hledají řešení, jak urychlit postup vojsk. V zásadě však zatím platí stará metoda, která je platná vždy a v každé době, a to: dosáhnout zhroucení obranného systému nepřítele, pak ho pronásledovat a dorazit. Tím by se měl postup samozřejmě urychlit. Vidíme to opět na některých našich průlomových akcích, nikoli strategických, ale operačních.

Tam, kde dojde k průlomu a v blízkosti není žádná nepřátelská obrana, síly protivníka jsou vyčerpané tak, že nemá čím ucpat díru, tam postupují vojska relativně rychle, o 10 až 20 kilometrů.

Ale najednou narazí na další nepříliš složitou obrannou linii, nejedná se o žádnou Maginotovu linii, ale o obyčejné polní opevnění. Je však kryté dělostřelectvem, přičemž ve vzduchu visí drony, které toto dělostřelectvo korigují. Kromě toho je kryjí drony-kamikadze. Vrhout se v rojnici proti takovému opevnění, to je jistá sebevražda. Mobilizace tedy nemá smysl.

Podívejte se na klipy, v nichž tři vojáci obsazují zákop, který brání 10 vojáků, nebo 10 vojáků obsazuje zákop, který brání 5 vojáků. Jedná se tedy o relativně malé skupiny, početně nižší než ti, kteří sedí v zákopu, který napadají. Ale jsou to lidé, kteří mají profesionální zkušenosti, dobrý výcvik. To znamená, že byli nejprve vycvičeni, pak cvičili na frontě. Ano, přišli o některé své kamarády. Ale teď je velmi těžké je zabít.

Svého času byli mobilizovaní potřební, protože Ukrajina, která provedla vlastní mobilizaci, prudce zvýšila počet vojáků na frontě. A začala naše jednotky 3-4krát převyšovat. Hrozilo zhroucení fronty.

Navíc válka připomínala spíše manévry, opevnění jsme ještě nestavěli a ani jsme se k tomu nechystali, očekávali jsme, že vše skončí mnohem rychleji a s menším krveprolitím. Fronta byla dlouhá, na její plné obsazení vojsky nebylo dost vojáků. Ukrajinci pronikli směrem na Charkov, mezi osady, kde stály naše jednotky, a vytvořili hrozbu v týlu. Poté musela naše vojska ustoupit. Museli jsme tyto díry na frontě něčím ucpat.

Samozřejmě, mobilizovaná vojska se v týlu připravovala, protože jednotky, které byly předtím v týlu, kryly hranice nebo se nacházely na jiných důležitých směrech, musely odejít na frontu. A pak tam šli taky skoro všichni mobilizovaní. A nebylo náhodou, že se na frontě objevila námořní pěchota Severní flotily i námořní pěchota Tichomořské flotily. Nebylo to proto, aby získávala bojové zkušenosti, i když i k tomu to bylo dobré. Bylo to proto, že se tam posílalo vše, co se dalo, aby se v pravý čas vyrovnaly početní rozdíly. Tento problém už nyní neexistuje. Není třeba nic vyrovnávat. Vojáků je dost - a vycvičených vojáků také.

A kdyby došlo k jaderné válce? Mohli bychom všechny mobilizovat? Během jaderné války je lepší být v armádě než v týlu. Do týlu přiletí raketa a okamžitě vyřadí metropoli ze života. Lidé v ní ještě žijí, ale už nepracují úřady, obchody, nerozváží se potraviny. Jak tito lidé přežijí, to nikdo neví.

V armádě budete mít vždy co jíst a co si oblékat. A hlavně - budete mít v ruce zbraně, které vás budou stále nějakým způsobem živit. Armáda je organizovaná síla, schopná udržet si svou organizovanost. Je také schopna postarat se o lidi, kteří jsou v jejích řadách, a to jakýmkoli

způsobem. Nikdo tudíž nebude mobilizovat celou populaci, aby ji armáda živila.

- *Dotkl jste se problematiky politických elit, když jste řekl, že každý další ukrajinský prezident je horší než ten předchozí. Vladimir Putin řekl, že úroveň odborné přípravy lidí, kteří na Západě rozhodují, nechává hodně prostoru k zamyšlení. Proč tomu tak podle Vás je, proč k tomu vůbec došlo a proč má Rusko štěstí?*

- Politik se nedá vyškolit. Můžete dát člověku určité znalosti, v určitém oboru. Ale čistě politické znalosti neexistují. Existují znalosti historické, právní, ekonomické. Obecně vzato mnoho politiků bylo samouky a neměli mnoho odborných znalostí. Mimochodem, Putin je vzděláním právník a povoláním zpravodajský důstojník; neznám téměř žádné zpravodajské důstojníky, kteří by se stali významnými politiky, ale on se jím stal, i když tomu nic nenasvědčovalo.

Když se rozpadl Sovětský svaz, opustil zpravodajskou službu v poměrně skromné hodnosti podplukovníka. Pracoval jako Sobčakův náměstek, byl tedy náměstkem starosty velkého města, ale v podstatě to byla dost dobrá zkušenost s územní správou. Pak pracoval jako náměstek v ekonomickém oddělení Kremlu. No, také dobrá zkušenost, to ano. Opět zcela konkrétní. Potom, pokud se nemýlím, se stal ředitelem FSB.

A pak hned premiérem. Do té doby, dokud si řádně nesáhl na politiku a nezačal ji dělat, nikdo nemohl s jistotou říct, že to jednou bude pro Rusko prezident, kterého ještě nemělo. A dokonce takový politik, s nímž se může porovnávat v tisícileté historii Ruska, včetně všech jejích carů a velkoknížat, jen málokdo.

Vystudoval snad zvláštní politickou univerzitu s červeným diplomem? Ne. Nikdy ani neplánoval být politikem, jednoduše pracoval. Náhodou se stalo, že ho vlast zavolala, řekla "potřebujeme tě", a on začal pracovat. Ano, ten člověk na to má talent. Ale je velmi těžké najít takové talenty, protože politika není cirkus, není to ani film, ani pop music. Lidé, kteří dobře chápou, co to je, do ní většinou nejdou.

Většinou tam jdou lidé, kteří jsou ambiciózní, a často i sobečtí. A mimochodem - ne vždy talentovaní, protože se snaží kompenzovat nedostatek talentu tím, že mají nějakou pozici.

Ale není tomu tak vždy. Mnozí politici přicházejí, protože mají o tuto práci zájem. Proto je důležité zavést efektivní výběrové řízení. Je spousta lidí, kteří to chtějí dělat, ale ne všichni jsou vhodní. Pokud ale provedete selekci, zůstane jen málo těch, kteří se hodí. Musíte vytrdit všechny plevy, které se tam derou jen proto, aby se mohli bez problémů přizivit. A vůbec nepřemýšlejí o tom, v jaké zemi nebo dokonce v jakém regionu se angažují.

Putin byl odpovědí na volání země, které elity vyslyšely. Lidem často vadí, že elity jsou odtržené od lidu. Až tak odtržené však nejsou. Protože, když se ukázalo, že země je na pokraji výbuchu, na pokraji revoluce, začaly jelcinovské elity rychle hledat náhradu za Borise Nikolajeviče, takovou, která by mohla splnit přání lidu.

Na začátku se objevil Primakov. Nebyl to typ jelcinovského politika, ale ani typ, který by vyhovoval elitám. Pak se objevil Putin. Uvažovalo se také o Stěpašinovi jako o jednom z možných kandidátů. A všichni tak či onak vyznávali stejný pohled na věc. Tedy na to, jaká by měla být zahraniční a vnitřní politika Ruska, jak ji provádět atd. Někteří byli radikálnější, jiní vyváženější.

Nevíme, jak by dopadli jiní, ale Putin se osvědčil. Nebyl však takovým osamělým vlkem. Procházel konkurzem. A lidé jako on byli na konkurzu s ním. Ne jako jeho odpůrci, ale jako lidé, kteří mu pak v jeho díle pomáhali. Takže tým se začal formovat vlastně ještě předtím, než se Putin objevil. Už na

obzoru. Od samotného počátku šlo o pozitivní výběrové řízení.

Zatímco na Západě obecně, a na Ukrajině zvláště a ještě s urychlením, byly zahájeny negativní výběry. Tam jde o to, zda jste připraveni bez reptání plnit pokyny svých nadřízených. Pokud ano, budete povýšeni. Pokud ne, zavřou vás - a to ne jen tak do nějaké díry, ale do pořádné basy. Momentálně je to tak. I když jste miliardář Trump, bývalý prezident a tak dále, může se stát, že se před vámi začne rýsovat pořádný kriminál. Pokud nedokážete čelit síle silou, půjdete do chládku.

Proto je velmi důležité, zda společnost dokáže zahájit tyto procesy pozitivního výběru. Pak už je na úřadech, aby je podpořily. Naše úřady se snaží tyto procesy pozitivního výběru podporovat. Jinou věcí je skutečnost, že se tam cpe spousta lidí, kteří mají už na čele napsáno: "Zloděj". S takovými je škoda ztrácet slovo i čas. Protože hned řeknou: "Aha, a já jsem si myslel, že mi dáte pistoli, a ty dělej, co uznáš za vhodné, plat dostaneš".

Někdo, kdo nemá na čele napsáno nic, může vypadat jako slušný člověk. Stále mluví o svých ušlechtilých úmyslech. Tak ho nechají, aby si to vyzkoušel. Zkusí to a pak se často diví. Někdo rezignuje, někdo jde do vězení. V některých krajích se vyměnilo pět nebo šest hejtmanů, než našli kvalitního. Ty, co se najdou, zkoušejí a prověřují pořádek. Kdo pracoval jako hejtman, jde pracovat jako ministr, kdo pracoval jako ministr, jde pracovat zase jako hejtman někam jinam, do jiného regionu. Osahejte si stát, osahejte si řídicí aparát.

Kde můžete pracovat? Všude? Tak to hned zjistíme. Jste dostatečně výkonný, pak budete posunut dál, budete místopředsedou vlády, premiérem, stanete se kandidátem na prezidenta. Projdete všemi těmito stupni. Pokud jste efektivní jen jako hejtman, a to jen jako hejtman určitého kraje, potom se dá mluvit o krizovém manažerovi. Když pošlete takové lidi do kraje, který je v potížích, oni ho díky svému nadšení pozvednou. Pozvednou ho, ale nevědí, co dál. Krize skončila, mohou si oddechnout, ale pak se ukáže, že jsou v běžném životě neefektivní. Musí je nahradit jiní.

Nic jiného jim nezbyvá. Jsou to pouze krizoví manažeři. A naopak existují lidé, kteří neumějí krizový management, ale umí řídit region v normálních, nekrizových časech, kdy není třeba volat: to dáš, hurá do toho, naopak stačí zajistit lidem klidný, bezproblémový život a právní stát. A jsou i lidé, kteří umí obojí.

Na Západě byl spuštěn negativní výběr, založený na principu "vezmeme někoho hloupějšího, aby nás neotravoval". Dokonce je to vidět i na západních politických elitách. Kdysi se smáli pohřebním závodům v Sovětském svazu, teď mají totéž, ještě v horší podobě. Od sedmdesátých let medicína značně pokročila a naučila se konzervovat těla politiků, ale u některých umírá z přepětí mozek.

Tak třeba Biden. Svého času nebyl špatným, byl dokonce schopným senátorem a slušným viceprezidentem, ale jak šel čas, stal se jako prezident pouhou prázdnou skořápkou. A takových prázdných skořápek je nyní v politice Spojených států víc než dost. A v Evropě jsou už prázdnými skořápkami dokonce i mladí politici.

Ti, i když vědí a dokonce chápou, jaké jsou zájmy jejich států, už je nedokážou hájit. Protože to vyžaduje určitou vůli, sílu odhodlání. Byli vybráni podle úplně jiných kritérií, ne podle volných vlastností. Takže i lidé, kteří se dostanou právě do takové politiky, budou nuceni hrát podle společných pravidel. A tato společná pravidla vedou k jedinému - k destrukci místních politických systémů a místních společností.

[ZDROJ](#)